

ikke skulle have nogen anden Myndighed end en blot inspicerende. Dette strider i alt Fald imod den historiske Betydning af Ordet „Tilsyn“, hvilket Enhver vil kunne overbevise sig om ved at læse den i Folkethingets Udvalgsbetænkning citerede Skoleanordning for Landet af 1814 igjennem. Det 6te Kapitel af denne Skoleanordning er netop overskrevet: „Om Tilsynet med Skolevæsenet“, og dette Kapitel omfatter under Bencævnelsen „Tilsyn“ saavel Kancelliets Bestyrelse som Skoledirektionens Opsyn og Skolekommisjonen nærmeste Tilsyn. Der er slet ikke det Modsætningsforhold tilstede mellem „Bestyrelse“ og „Tilsyn“, som man synes at have antaget andesteds. Begge Dele falde ind under, hvad Lovgivningen bestandig har kaldet „Tilsyn med Skolevæsenet“, om end den Del af Tilsynet, der falder under Sogneraadet, passende kaldes „Bestyrelse“, medens Skolekommisjonen Myndighed umegtelig rettest kaldes „det nærmeste Tilsyn“. Jeg skal i saa Henseende endnu kun henvise til, at f. Ex. § 68 i Skoleanordningen for Landet af 1814 blandt Kommisjonen Tilsynspligter nævner Bestyrelsen af Skolekassen, hvilket jo netop for Dieblikket er en af de væsentligste Forretninger for Sogneraadet.

Vil man nu mulig herimod indvende, at det vel kan være, at man er gaaet ud fra et for snevert Begreb om, hvad der falder ind „Tilsyn“, men at der, selv om saa er, dog naturligvis i alt Fald ikke kan være Noget til Hinder for at forandre Bestemmelserne i Landkommunalloven, som foreslaaet er, forsaavidt som man mener absolut at maatte sætte Grændserne mellem Sogneraadene og Skolekommisjionernes Omraade og Virksomhed meget skarpt og at maatte lægge saa at sige al Myndigheden over i Sogneraadets Haand, — saa skal jeg dertil bemærke, at det for det Første bør fremhæves som noget Uheldigt saa kort Tid efter Landkommunallovens Emanation allerede at foretage Forandringer i den, og at jeg dernæst ikke tror, at det overhovedet er stemmende, med det rette Forhold mellem de tvende omhandlede kommunale Autoriteter eller stemmende med Skolevæsenets Løve at drage Grændsen saaledes, at al Myndighed

lægges over i Sogneraadets Hænder. Det er jo dog ogsaa Meningens med den i 1867 indførte Ordning, hvorefter Sogneraadet vælger Flertallet af Skolekommisjonen Medlemmer, og hvorefter navnlig eet af disse Medlemmer skal vælges ud af Sogneraadets egen Midte, at en Del af den samlede Myndighed skal kunne overføres paa Kommisjonen uden Afbræk i selve Sogneraadets Myndighed. Overhovedet er det jo Meningens med al Delegation i kommunale Forhold, at man derigjennem vil give det overordnede Kollegium en Indflydelse paa ethvert Trin og lade dets Anskuelser repræsenteres paa ethvert Punkt af Sagernes Behandling uden altid at udøve den umiddelbart. Herfra ser man aabenbart bort i det foreliggende Lovforslag. Sogneraadene skulle, tror jeg, virkelig ikke hige efter at udvide deres Myndighed paa dette Omraade saa stærkt som muligt; de have sandelig Forretninger nok i saa Henseende at besørge, og det kan være tilstrækkelig bebyrdende for dem at udføre disse, naar de ville opfylde deres Pligt forsvarlig.

Men, om man nu ogsaa maatte ville se bort herfra, idet man sagde: „Duffer man nu engang at gaa saa vidt som i Folkethinget foreslaaet i Henseende til Fordelingen af Forretningerne mellem de to omhandlede Myndigheder, saa har det Hele jo dog ikke Stort at betyde, og man maa derfor helst lade denne Specialitet passere med et Skuldertræk uden at føre lang Tale derom“, saa kan jeg dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa selve Dpregningen i § 1 og paa Forholdet mellem, hvad der deri er anført, og saa Bestemmelserne i Cirkulæret af 3die April 1869. Det vil ved en Sammenligning for det Første ses, at Cirkulæret af 1859 anfører en Del Forretninger som hørende under Skolekommisjionerne, der ikke ere medtagne i Dpregningen her, og som altsaa, naar dette Lovforslag bliver til Lov, vil gaa over fra Skolekommisjionerne til Sogneraadene. Dette gjælder navnlig blandt Andet om Straffemyndigheden, om Uddelingen af Belønninger og om en Del Forpligtelser, der derefter paahvile Kommisjionerne som Lærernes Foresatte. Og det vil dernæst for det Andet ses, at det forelig-